

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

23 noiembrie 2015 *

„Acțiune în anulare — Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 — Asociație — Lipsa afectării directe a membrilor — Inadmisibilitate”

În cauza T-670/14,

Milchindustrie-Verband eV, cu sediul în Berlin (Germania),

Deutscher Raiffeisenverband eV, cu sediul în Berlin,

reprezentate de I. Zenke și de T. Heymann, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de K. Herrmann, de T. Maxian Rusche și de R. Sauer, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Comunicării Comisiei din 28 iunie 2014 intitulată „Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020” (JO C 200, p. 1), în măsura în care sectorul exploatării fabricilor de produse lactate și al fabricării brânzeturilor (NACE 10.51) nu este inclus în anexa 3 la această comunicare,

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnul H. Kanninen, președinte (raportor), doamna I. Pelikánová și domnul E. Buttigieg, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

* Limba de procedură: germana.

Ordonanță

Istoricul litigiului

Orientările atacate

- 1 La 28 iunie 2014, Comisia Europeană a adoptat comunicarea intitulată „Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (JO C 200, p. 1, denumite în continuare „orientările atacate”).
- 2 Punctul 3.7.2 din orientările atacate definește condițiile care trebuie respectate de ajutoarele acordate de statele membre sub formă de reduceri ale finanțării sprijinului pentru energia din surse regenerabile (denumite în continuare „reducerile”) pentru a fi considerate compatibile cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE. Punctul (185) din orientările atacate prevede următoarele:

„Ajutorul ar trebui limitat la sectoarele care sunt expuse unui risc pentru situația lor concurențială din cauza costurilor generate de finanțarea sprijinului pentru energia din surse regenerabile în funcție de intensitatea lor electrică și de expunerea lor la comerțul internațional. În consecință, ajutorul poate fi acordat doar dacă întreprinderea aparține sectoarelor incluse în lista din anexa 3 [la orientările atacate]. Lista respectivă este destinată să fie utilizată doar cu scopul de a stabili eligibilitatea pentru acest tip special de compensare.”

- 3 Nota de subsol nr. 84 din orientările atacate, care este introdusă la sfârșitul penultimei fraze a punctului (185) din acestea, are următorul cuprins:

„Comisia consideră că astfel de riscuri există pentru sectoarele care se confruntă cu o intensitate a schimburilor comerciale de 10 % la nivelul UE atunci când intensitatea electrică a sectorului atinge 10 % la nivelul UE. În plus, un risc similar există în sectoarele care au o expunere comercială mai scăzută, dar de cel puțin 4 %, și o intensitate electrică mult mai ridicată, de cel puțin 20 %, sau care sunt similare din punct de vedere economic (de exemplu datorită caracterului substituibil). La fel, sectoarele care au o intensitate electrică ușor mai scăzută, dar de cel puțin 7 %, și o expunere comercială extrem de ridicată, de cel puțin 80 %, s-ar confrunta cu același risc. Lista sectoarelor eligibile a fost întocmită pe această bază. În fine, următoarele sectoare au fost incluse deoarece sunt similare din punct de vedere economic cu sectoarele incluse în listă și fabrică produse substituibile (turnarea pieselor din oțel, metale ușoare și metale neferoase, [...] recuperarea materialelor triate [...]).”

- 4 Punctul (186) din orientările atacate menționează următoarele:

„De asemenea, având în vedere faptul că anumite sectoare pot fi eterogene din punctul de vedere al intensității electrice, un stat membru poate include o întreprindere în schema sa națională prin care acordă [reduceri] dacă întreprinderea are o intensitate electrică de cel puțin 20 % și aparține unui sector cu o intensitate a schimburilor comerciale de cel puțin 4 % la nivelul UE, chiar dacă nu aparține unui sector menționat în anexa 3 [la orientările atacate.]”

- 5 Anexa 3 la orientările atacate (denumită în continuare „anexa 3”), intitulată „Lista sectoarelor eligibile în temeiul [punctului] 3.7.2 [din orientările atacate]”, enumeră sectoarele economice ale căror întreprinderi ar putea beneficia de o reducere considerată de Comisie ca fiind compatibilă cu piața internă fără a fi necesar ca acestea să atingă o anumite intensitate electrică.

- 6 Anexa 5 la orientările atacate (denumită în continuare „anexa 5”), intitulată „Sectoarele extractive și prelucrătoare care nu sunt incluse în lista din anexa 3 și au o intensitate a schimburilor comerciale în afara UE de cel puțin 4 %”, enumeră anumite sectoare economice, care nu sunt cuprinse în anexa 3, ale căror întreprinderi ar putea beneficia de o reducere considerată de Comisie ca fiind compatibilă cu piața internă, în măsura în care au, în mod individual, o intensitate electrică de cel puțin 20 %. Printre aceste sectoare se numără sectorul exploatarea fabricilor de produse lactate și al fabricării brânzeturilor (NACE 10.51) (denumit în continuare „sectorul fabricilor de produse lactate”).

Reclamantele

- 7 Reclamantele, Milchindustrie-Verband eV și Deutscher Raiffeisenverband eV, sunt două grupuri al căror scop este reprezentarea și apărarea intereselor industriei germane a produselor lactate și, respectiv, ale întreprinderilor din sectorul agroalimentar german. Membrii Milchindustrie-verband sunt întreprinderi și cooperative care asigură în Germania aproximativ 95 % din aprovizionarea cu lapte și 100 % din volumul exporturilor. În ceea ce privește Deutscher Raiffeisenverband, printre membrii acesteia se numără întreprinderile active în comerțul agricol, precum și în transformarea și comercializarea produselor animale și vegetale, inclusiv laptele.

Procedura și concluziile părților

- 8 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 septembrie 2014, reclamantele au introdus prezenta acțiune, în care solicită Tribunalului:
- anularea orientărilor atacate în măsura în care sectorul fabricilor de produse lactate nu este menționat în anexa 3;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 9 Prin act separat, depus la grefa Tribunalului la 4 decembrie 2014, Comisia a ridicat o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 114 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991. Aceasta solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca inadmisibilă;
 - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.
- 10 Reclamantele și-au prezentat observațiile cu privire la excepția de inadmisibilitate la 19 ianuarie 2015. Acestea solicită Tribunalului respingerea excepției de inadmisibilitate în temeiul articolului 114 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991 și continuarea procedurii.

În drept

- 11 În temeiul articolului 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, la cererea pârâtului, Tribunalul poate să se pronunțe asupra inadmisibilității sau asupra necompetenței fără a intra în dezbateră fondului.
- 12 În speță, Tribunalul consideră că înscrisurile de la dosar sunt suficient de lămuritoare și decide să se pronunțe fără continuarea procedurii.

Observații introductive privind obiectul litigiului

- 13 Reclamantele solicită anularea orientărilor atacate în măsura în care sectorul fabricilor de produse lactate nu este inclus în anexa 3, deși acesta are o intensitate a schimburilor și o intensitate electrică mai mare de 10 %. Reclamantele arată că anexa 3 este exhaustivă și că legislația germană trebuie să transpună fidel conținutul acesteia. Astfel, sectoarele enumerate în anexa 3 ar fi incluse în lista 1 din anexa 4 la Legea germană privind energia din surse regenerabile (Erneuerbare-Energien-Gesetz) din 21 iulie 2014 (BGBl. 2014 I, p. 1066, denumită în continuare „EEG 2014”), privind sectoarele care pot beneficia de o reducere. Sectoarele enumerate în anexa 5, printre care se numără sectorul fabricilor de produse lactate, ar fi incluse în lista 2 din anexa 4 la EEG 2014, articolul 64 din legea menționată prevăzând pentru întreprinderile care aparțin acestor sectoare cerințe mai stricte pentru acordarea reducerilor. În consecință, numai un număr mic de fabrici de produse lactate care îndeplinesc aceste condiții stricte ar putea beneficia de o reducere, ceea ce ar amenința grav competitivitatea internațională și existența a aproximativ 80 % din fabricile germane de produse lactate.

Cu privire la admisibilitate

- 14 Mai întâi, trebuie amintit că acțiunile introduse de asociații sau de grupuri sunt admisibile, potrivit jurisprudenței, în trei situații, și anume atunci când ele reprezintă interesele unor persoane care, ele însele, ar avea calitate procesuală activă sau atunci când sunt individualizate din cauza afectării intereselor proprii în calitate de asociație sau în calitate de grup, în special pentru că poziția lor de negociator a fost afectată prin actul a cărui anulare este solicitată, ori, de asemenea, atunci când o prevedere legală le recunoaște în mod expres o serie de drepturi cu caracter procedural (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 martie 2010, Forum 187/Comisia, T-189/08, Rep., EU:T:2010:99, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 15 În speță, reclamantele, pe de o parte, nu indică nicio dispoziție care să le acorde drepturi procedurale în ceea ce privește orientările atacate și, pe de altă parte, nu invocă faptul că au avut un rol special de negociator în cadrul procedurii de adoptare a acestora. În consecință, astfel cum Comisia susține în mod întemeiat, iar reclamantele admit acest lucru, admisibilitatea acțiunii depinde numai de întrebarea dacă întreprinderilor active în sectorul fabricilor de produse lactate reprezentate de reclamante (denumite în continuare „întreprinderile reprezentate”) ar putea să li se admită să solicite anularea orientărilor atacate în măsura în care sectorul fabricilor de produse lactate nu este inclus în anexa 3.
- 16 În continuare, trebuie amintit că, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, orice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și la al doilea paragraf ale aceleiași dispoziții, o acțiune împotriva unui act al cărui destinatar nu este în două ipoteze alternative, și anume, pe de o parte, dacă actul în cauză o privește direct și individual și, pe de altă parte, dacă este vorba despre un act normativ care o privește direct și care nu presupune măsuri de executare.
- 17 Trebuie, așadar, să se examineze dacă întreprinderile reprezentate se află, în raport cu orientările atacate, în una dintre ipotezele menționate la punctul anterior, aspect care este contestat de Comisie. Întrucât cele două ipoteze presupun fiecare o afectare directă a reclamantului prin actul atacat, trebuie analizat mai întâi acest criteriu.
- 18 Trebuie arătat, în această privință, că expresia „care o privesc direct” apare în mod identic în cele două ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE și a fost reluată ca atare de la articolul 230 al patrulea paragraf CE, atunci când această ultimă dispoziție nu cunoștea decât prima dintre aceste ipoteze. S-a statuat deja că noțiunea de afectare directă care se încadrează în cea de a doua dintre respectivele ipoteze nu poate să facă obiectul unei interpretări mai restrictive decât cea care se încadrează în prima ipoteză [a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 octombrie 2011, Microban International și Microban (Europe)/Comisia, T-262/10, Rep., EU:T:2011:623, punctul 32]. Or, niciun

element nu permite să se considere că, în speță, condiția afectării directe ar trebui să facă obiectul unei interpretări mai puțin restrictive decât în cazul în care orientările atacate ar constitui un act normativ care nu presupune măsuri de executare.

- 19 Comisia susține că orientările atacate nu afectează direct întreprinderile reprezentate, aspect care este contestat de reclamante.
- 20 Este necesar să se arate că, potrivit unei jurisprudențe constante, condiția potrivit căreia actul Uniunii trebuie să privească în mod direct o persoană fizică sau juridică, astfel cum este prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, impune ca actul contestat să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a particularului și să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor reguli intermediare (a se vedea Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM, C-125/06 P, Rep., EU:C:2008:159, punctul 47 și jurisprudența citată).
- 21 Aceeași este situația și atunci când posibilitatea destinatarilor de a nu aplica un act al Uniunii este pur teoretică, neexistând nicio îndoială cu privire la voința lor de a deduce consecințele conforme acestuia (Hotărârea din 5 mai 1998, Dreyfus/Comisia, C-386/96 P, Rec., EU:C:1998:193, punctul 44, și Hotărârea Glencore Grain/Comisia, C-404/96 P, Rec., EU:C:1998:196, punctul 42; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 23 noiembrie 1971, Bock/Comisia, 62/70, Rec., EU:C:1971:108, punctele 6-8, și Hotărârea din 17 ianuarie 1985, Piraiki-Patraiki și alții/Comisia, 11/82, Rec., EU:C:1985:18, punctele 8-10).
- 22 Trebuie, așadar, să se examineze dacă orientările atacate produc direct astfel de efecte asupra situației juridice a întreprinderilor reprezentate, aspect care este contestat de Comisie.
- 23 În această privință, trebuie amintit că Comisia poate adopta orientări pentru exercitarea puterilor sale de apreciere, în special în domeniul ajutoarelor de stat. În măsura în care nu încalcă normele tratatului, normele indicative pe care le conțin sunt obligatorii pentru instituție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 februarie 1987, Deufil/Comisia, 310/85, Rec., EU:C:1987:96, punctul 22, Hotărârea din 24 martie 1993, CIRFS și alții/Comisia, C-313/90, Rec., EU:C:1993:111, punctele 34 și 36, și Hotărârea din 15 octombrie 1996, IJssel-Vliet, C-311/94, Rec., EU:C:1996:383, punctul 42).
- 24 În consecință, prin adoptarea orientărilor atacate, Comisia a adoptat angajamentul, în principiu obligatoriu, de a exercita astfel cum a fost anunțat în aceste orientări marja de discreție de care dispune pentru a aprecia compatibilitatea cu piața internă a ajutoarelor care fac obiectul acesteia. În special, aceasta s-a angajat să nu considere compatibilă cu piața internă nicio reducere acordată de un stat membru în favoarea unui sector care nu este enumerat în anexa 3 și să considere compatibilă cu piața internă o reducere acordată unei întreprinderi care face parte dintr-un sector enumerat în anexa 5 numai în cazul când aceasta are o intensitate electrică de 20 %.
- 25 Cu toate acestea, cele de mai sus nu înseamnă că întreprinderile reprezentate sunt direct vizate de orientările atacate.
- 26 Astfel, în primul rând, în ceea ce privește întreprinderile reprezentate care beneficiază de o reducere notificată Comisiei de Republica Federală Germania și pentru care Comisia nu a adoptat încă o decizie privind compatibilitatea acesteia cu piața internă înainte de data de la care încep să se aplice orientările atacate, desigur, este exact că, după cum susțin reclamantele, în conformitate cu punctele (246) și (247) din orientările amintite, acestea se aplică începând de la 1 iulie 2014 și până la 31 decembrie 2020 tuturor măsurilor de ajutor cu privire la care Comisia trebuie să se pronunțe, chiar și acelor notificări înainte de prima dintre aceste date. Totuși, Comisia nu poate aplica orientările atacate în ceea ce privește o astfel de reducere decât prin intermediul fie al unei decizii în temeiul articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [108 TFUE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1,

p. 41), fie al unei decizii de deschidere a procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE, fie, în sfârșit, al unei decizii de închidere a acestei proceduri în temeiul articolului 7 din Regulamentul nr. 659/1999. Or, deciziile respective sunt cele care ar putea afecta direct întreprinderile reprezentate prin constatarea faptului că reducerea de care acestea beneficiază nu este compatibilă cu piața internă pentru motivul că sectorul fabricilor de produse lactate nu este enumerat în anexa 3, și nu respectiva anexă. Întreprinderile reprezentate ar putea contesta legalitatea acestor decizii în fața Tribunalului și, în special, ar putea susține că sectorul fabricilor de produse lactate ar fi trebuit să fie enumerat în anexa 3.

- 27 În al doilea rând, în ceea ce privește întreprinderile reprezentate care beneficiază de o reducere notificată Comisiei de Republica Federală Germania și care a fost considerată de Comisie ca fiind un ajutor compatibil cu piața internă înainte de data de la care încep să se aplice orientările atacate, este necesar să se arate că, în conformitate cu punctul (250) din acestea, Comisia propune modificările necesare ale ajutoarelor existente pentru a le alinia cu respectivele orientări cel târziu la 1 ianuarie 2016. Or, după cum Comisia susține în mod întemeiat, întrucât orientările atacate nu creează obligații în sarcina lor, statele membre pot aplica sau pot respinge aceste propuneri. În ipoteza în care propunerea Comisiei ar fi aplicată, orice efect juridic față de întreprinderile reprezentate ar rezulta din acțiunea statului membru în cauză, care ar putea, dacă este cazul, să fie contestată în fața instanțelor naționale competente. În ipoteza în care propunerea Comisiei ar fi respinsă de statul membru în cauză, orice efect juridic față de întreprinderile reprezentate ar rezulta numai din obligația de suspendare care există ca urmare a unei eventuale decizii a Comisiei de a deschide, în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 659/1999, procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE. Și în această situație, întreprinderile reprezentate ar putea să conteste legalitatea unei astfel de decizii în fața Tribunalului și în special să susțină că sectorul fabricilor de produse lactate ar fi trebuit să fie enumerat în anexa 3.
- 28 În al treilea rând, în ceea ce privește întreprinderile reprezentate care beneficiază de o reducere care poate fi considerată de Comisie ca un ajutor ilegal, în măsura în care aceasta a fost acordată înainte de a fi notificată, și examinată de Comisie după data de la care încep să se aplice orientările atacate, este necesar să se arate că Comisia nu poate aplica respectivele orientări în privința unei astfel de reduceri decât prin intermediul uneia dintre deciziile menționate la punctul 26 de mai sus, întreprinderile reprezentate putând fi afectate direct numai printr-o astfel de decizie, pe care acestea ar putea, dacă este cazul, să o conteste în fața Tribunalului.
- 29 În sfârșit, în al patrulea rând, în ceea ce privește eventuala decizie a unui stat membru de a nu mai acorda reduceri în favoarea sectoarelor care nu sunt enumerate în anexa 3, după cum susține Comisia în mod întemeiat, ar fi vorba despre o decizie suverană a statului membru în cauză.
- 30 Astfel, existența orientărilor atacate nu împiedică un stat membru să notifice Comisiei o nouă reducere în favoarea unui sector care nu este enumerat în anexa 3, fie pentru motivul că acesta consideră, dacă este cazul, ca urmare a explicațiilor oferite de întreprinderile în cauză, că respectivul sector îndeplinește condițiile pentru a fi inclus în lista din anexa menționată, fie pentru motivul că statul membru consideră că aceste condiții nu pot fi reținute în mod valabil de Comisie. Desigur, este foarte probabil ca, în temeiul orientărilor atacate, Comisia să fie pusă în situația de a adopta o decizie în temeiul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul nr. 659/1999, prin care constată că reducerea avută în vedere este un ajutor incompatibil cu piața internă. Totuși, numai această decizie ar putea provoca efecte juridice directe față de întreprinderile care ar fi trebuit să beneficieze de reducere. Aceste întreprinderi ar putea, la fel ca și statul membru în cauză, să conteste în fața Tribunalului temeinicia deciziei adoptate de Comisie și în special să susțină că sectorul fabricilor de produse lactate ar fi trebuit să fie inclus în anexa 3.

- 31 Această concluzie nu poate fi infirmată de argumentul prezentat de reclamante în observațiile lor formulate cu privire la excepția de inadmisibilitate potrivit căruia era deja clar, la adoptarea orientărilor atacate, că Republica Federală Germania va include „cuvânt cu cuvânt” anexa 3 în legislația sa în materie de reduceri, astfel încât jurisprudența menționată la punctul 21 de mai sus ar fi aplicabilă în speță.
- 32 Cu privire la acest aspect, reclamantele susțin că Comisia a deschis în luna decembrie 2013 o procedura oficială de investigare în privința legislației germane în materie de reduceri și a menționat că avea îndoieli cu privire la legalitatea reducerilor prevăzute, cu excepția sectoarelor oțelului și aluminiului. Elaborarea orientărilor atacate ar fi fost însoțită, așadar, de negocieri intense între Comisie și autoritățile germane în ceea ce privește lista sectoarelor care pot fi incluse în anexa 3. În pofida unei acțiuni în anulare introduse la 28 februarie 2014 împotriva deciziei de deschidere a procedurii oficiale, autoritățile germane ar fi menționat, pe de o parte, că doreau să ajungă la un compromis și, pe de altă parte, că noua legislație germană în materie de reduceri trebuia să fie strâns aliniată la orientările în curs de elaborare și chiar să respecte aceste prescripții.
- 33 Totuși, aceasta nu înseamnă că jurisprudența menționată la punctul 21 de mai sus este aplicabilă în speță, contrar a ceea ce susțin reclamantele.
- 34 Astfel, din moment ce, după cum s-a menționat la punctul 30 de mai sus, statele membre nu au obligații în temeiul orientărilor atacate și nici nu sunt ținute să notifice Comisiei reducerile care nu respectă condițiile prevăzute de acestea, posibilitatea ca statele membre să mențină sau să adopte o legislație națională incompatibilă cu aceste orientări nu poate fi considerată pur teoretică. În orice caz, reclamantele nu explică deloc din ce motiv statele membre și în special Republica Federală Germania ar fi fost obligate, în drept sau în fapt, să accepte normele indicative pe care Comisia și le-a impus în exercitarea puterilor sale de apreciere prin adoptarea orientărilor atacate.
- 35 Ceea ce precedă este confirmat de faptul că, după cum arată chiar reclamantele, Republica Federală Germania introdusese o acțiune în anulare în fața Tribunalului împotriva deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare adoptate de Comisie în ceea ce privește legislația germană în materie de reduceri anterioară EEG 2014. În cadrul acestei acțiuni, de care s-a desistat ulterior (Ordonanța din 8 iunie 2015, Germania/Comisia, T-134/14, EU:T:2015:392), Republica Federală Germania a putut să conteste o apreciere preliminară a Comisiei cu privire la reducerile pe care urmărea să le acorde, această apreciere fiind, potrivit chiar reclamantelor, identică cu aceea care rezultă din orientările atacate.
- 36 În aceste împrejurări, presupunând dovedit faptul că autoritățile germane anunțaseră că vor adapta legislația lor în materie de reduceri pentru a o face compatibilă cu orientările atacate, înainte de adoptarea lor, nu înseamnă că aceste orientări au avut un efect direct asupra întreprinderilor reprezentate.
- 37 În orice caz, situația din speță este foarte diferită de cele aflate la originea jurisprudenței menționate la punctul 21 de mai sus.
- 38 Astfel, Hotărârea Bock/Comisia, punctul 21 de mai sus (EU:C:1971:108), și Hotărârea Piraiki-Patraiki și alții/Comisia, punctul 21 de mai sus (EU:C:1985:18), priveau cereri de anulare a două decizii prin care Comisia a autorizat anumite state membre, la cererea lor, să aplice măsuri de protecție în privința produselor originare din anumite țări. Curtea a considerat că, întrucât autoritățile statelor membre în cauză au menționat că vor aplica măsurile de protecție solicitate, întreprinderile care trebuiau să le suporte erau direct vizate de autorizația Comisiei.
- 39 Or, în speță, Republica Federală Germania nu are nevoie de nicio autorizație din partea Comisiei pentru a adapta legislația sa în materie de reduceri în scopul de a o face compatibilă cu orientările atacate sau pentru a notifica Comisiei reducerile incompatibile cu acestea, spre deosebire de statele

membre vizate de măsurile de protecție menționate la punctul 38 de mai sus, care aveau nevoie de o autorizație din partea Comisiei pentru a impune astfel de măsuri. Beneficiarii potențiali ai reducerilor neacordate de Republica Federală Germania nu sunt, așadar, vizați de orientările atacate într-un mod analog cu cel în care întreprinderile trebuiau să suporte măsurile de protecție în cauză.

- 40 În ceea ce privește Hotărârile Dreyfus/Comisia, punctul 21 de mai sus (EU:C:1998:193), și Glencore Grain/Comisia, punctul 21 de mai sus (EU:C:1998:196), acestea priveau acțiuni având ca obiect anularea unor decizii adresate autorităților ruse și, respectiv, autorităților ucrainene, prin care Comisia refuza finanțarea livrării anumitor produse agricole în condiții speciale de preț. Or, ținând seama de situația economică și financiară critică căreia trebuiau să îi facă față Federația Rusă și Ucraina, precum și de agravarea situației lor alimentare și medicale, întrucât plata livrărilor nu putea să se efectueze decât prin intermediul finanțării Uniunii, Curtea a considerat pur teoretică facultatea autorităților în cauză de a executa contractele de livrare conform condițiilor de preț contestate de Comisie și de a renunța la finanțarea respectivă.
- 41 În speță, nu există niciun motiv să se considere că Republica Federală Germania se află, în situația de fapt, într-o situație analoagă cu cea a statelor menționate la punctul 40 de mai sus, în temeiul căreia nu ar avea decât o facultate pur teoretică de a nu urma orientările atacate, de exemplu prin notificarea la Comisie a reducerilor incompatibile cu acestea.
- 42 Din ansamblul considerațiilor care precedă reiese că, pe de o parte, contrar a ceea ce susțin reclamantele, Republica Federală Germania nu era obligată nici în drept, nici în fapt să adapteze legislația sa în materie de reduceri pentru a o face compatibilă cu orientările atacate și, pe de altă parte, situația juridică a întreprinderilor reprezentate nu este direct afectată de neinclusiunea sectorului fabricilor de produse lactate în anexa 3.
- 43 Întrucât întreprinderile reprezentate nu sunt direct afectate de orientările atacate, nu este necesar să se examineze dacă sunt vizate individual și nici dacă respectivele orientări sunt un act normativ care nu presupune măsuri de executare, pentru a statua că nu li se poate admite să solicite anularea acestora.
- 44 Rezultă că reclamantele nu se află în una dintre situațiile care permit să fie declarată admisibilă, potrivit jurisprudenței menționate la punctul 14 de mai sus, acțiunea unor asociații sau a unor grupuri.
- 45 În consecință, prezenta acțiune trebuie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 46 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

dispune:

- 1) **Respinge acțiunea ca fiind inadmisibilă.**
- 2) **Milchindustrie-Verband eV și Deutscher Raiffeisenverband eV suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.**

Luxemburg, 23 noiembrie 2015.

Grefier
E. Coulon

Președinte
H. Kanninen